

Kaunissaaressa 21.1 - 23.1.2008

Olen ollut kuin tulisilla hiilillä, kun en ollut päässyt veneilemään pitkään aikaan. On tammikuun loppupuoli vuonna 2008 ja talvesta ei ole tietoaakaan. Ainostaan Vanhankaupunginlahti on jäässä ja tietenkin paattini on juuri siellä. Tekisin niin mieli päästä veneilemään muutamaksi päiväksi ja mennä Kaunissaareen, mutta ei vaan ole onnistunut. On sattunut kaikenlaisia asioita, jotka ovat pitäneet minut rannassa ja sitten kun olisi voinut yrittää lähteä, niin on ollut kova tuuli ja välillä jäät ovat olleet esteenä. No, lauantain myrsky sitten vapautti lahden jäistä.

Nyt lopultakin maanantaina 21.1.2008 pääsin lähtemään merelle klo 15:15. Tämä on sikäli hauska yhteensattuma, koska viime talvena viimeinen päivä jolloin pääsin merelle, oli 20 päivä tammikuuta. Eli nyt kausi alkaa päivää myöhemmin kuin viimeksi se päättyi. Tätä voisi jo kutsua ympärivuotiseksi veneilyksi.

Sää ei nyt ole mitenkään ylettömän hieno veneilyä ajatellen, mutta into päästä saareen saa sään näyttämään varmaan yhtä hienolta kuin kesäveneilijöiden parhainkin kesäpäivä. Sataa vettä hieman tihuttaen ja tuuli lännestä on jotakin viiden metrin luokkaa. Lämpötila on mukavat +2 astetta. Ajelen kannelta käsin, vaikka siellä meinaakin kastua, joskin hitaasti. Katselen maisemia jotka eivät todellakaan näytä millään tavoin tavisilta muutoin kuin sen puolesta, että puissa ei ole lehtiä. Lähtöaika olisi voinut olla aikaisempikin, mutta tuulirakoa odotellessa aika meni noinkin myöhäiseksi. En erityisen mielelläni lähde merelle pimeään alkaessa huonolla säällä, mutta nyt on pakko 😊

Ajelen lahdelta Hertsikan suuntaan ja pidän kierrokset koneessa tavallista korkeammalla, että pääsisin mahdollisimman pitkälle ennen pimeää. Degerön-kanavan valoissa odottelen kiltisti vihreän vaihtumista, vaikka on varsin epätodennäköistä, että joku tulisi vastaan, mutta silloinhan onnettomuudet juuri yleensä sattuvatkin. Eli turvallisuus ja hyvät tavat ensin!

Laajasalon kohdalla näen matkani ensimmäisen (ja viimeisen) muun vesillä liikkujan. Joku

soutelee Laajasalon suunnalta Vartiosaareen. Nostan kuuliaisesti tumppua pystyyn, mutta en saa vastausta. Saattaa olla, että tervehdykseen ei vastattu sen takia, että tällä kulkijalla oli juuri silloin vuorossa rantautuminen ja veneen vetäminen kuiville. Olipa asia niin tai näin, niin en anna tuon asian pilata päivääni.

Kallahdenselälle tullessani sade on hieman kiihtynyt ja seassa on röntää kohtuullinen määrä ja siirryinkin ohjaamaan sisältä. Santisen kapean väylän kohdalla huomaa selvästi sen, että päivänvalo hiipuu radikaaliksi. Meren ja taivaan erottaa hyvin ja aallot näkee selvästi, mutta on hämärä. Aaltoja ei onneksi ole juurikaan ja tuulen muuttaessa suuntaa etelästä lännen kautta pohjoista kohden, ei aaltoja itse asiassa juurikaan ole. Metristä maininkia tulee harvaksen lounaan suunnalta. Santisen jälkeen suuntaan Mustahevosen pohjoispuolelle ja matka-aika lyhenee hieman siitä mitä reittiä olin alkujaan ajatellut. Mustahevosen kohdalla alkaa olla jo varsin hämärä. Nyt alkaa meren ja taivaan väli hämärtymään ja sammuttelen lähes kaikki valot veneestä ja peitän rukkanella gps-laitteen kirkkaana hehkuvan näytön. Nyt näkeminen helpottaa hieman, vaikka ei veneessä alkuunkaan ollut kirkasta valaisua.

Päästessäni Kaunissaaren länsipäähän, siirryn ajamaan jälleen ulkoa. Nyt täytyi pelata varman päälle ja otin veneestä vauhdin pois ennen kuin siirryin kannelle. Mikäli sattuisi tipahtamaan mereen tuossa paikassa, niin selviytyminen hengissä olisi käytännössä mahdotonta, mikäli vene menisi menojaan. No, en sitten tippunut ja jatkan matkaa. Käsillä minulla on tehokas kannettava valonheitin ja roiskin sen valolla saaren rantaa. Saari vaikuttaa hiljaiselta ja todella pimeältä. Päälaiturin kohdalla alan tarkastella menosuuntaan, nähdäkseni ne neljä poijua, jotka vääjäämättä osuvat reitilleni. Ja etenkin sitä yhtä pitää varoa, joka on siten upoksissa, ettei siitä näy kuin se metallinen sanki. Tuollaisissa poijuissa pitäisi olla jokin heijastinnauha siinä tangossa, niin ne näkyisivät jo pelkkien merenkulkuvalojen loisteessa. Ison saunan jälkeen sijaitsevat kalliot näkyvät varsin heikosti, mutta ohitan ne turvallisen matkan päästä. Saavuttuani saunaniemen kärjen taakse, alkaa suurempi maininki keinuttaa paattia. Onneksi eteläinen tuuli on laantunut, koska laguunin luukku olisi tässä pimeydessä todella vaarallinen paikka jos tuo maininki olisi samankokoista aallokkoa. Hidastan vauhtia lähestyessäni laguunin luukkua ja etsin valolla ne kaksi merimerkkiä, etten lopuksi kalauttaisi kiville. Laguunin luukku näkyy heikossa valossa ilman lisävaloa aaltojen roiskiessa luukun reunakiviin muodostaen valkoista kuohua. Jatkan rauhallisesti laguunin pohjukkaa kohden, tarkastellen huolellisesti kiinnityspojuja. Silmät ovat kovilla, koska laguunissa valoa on entistä vähemmän, eikä katselun apuna enää ole vedestä heijastuvaa vaaleampaa taivasta vaan synkkää metsää.

Kovasti tihrustaen pääsen poijujen ohi laguunin pohjukkaan ja rantaudun kunnialla lahden pohjukassa sijaitsevaan sivulaituriin. Veneen kiinnitys sujuu nopeasti otsalampun valossa. Lepuuttajat vaativat hieman säätämistä ja tuulilasi saa suojaressunsa. Eli vuoden 2008 saarikausi on avattu 21.1.2008 klo 17.20!

Alan asettua taloksi ja vaikka rantautumiskonjakkia tekisi mieli, syön hieman ensin. Lämmitän pitkästä aikaa ostamani maksalaatikon mikrossa. Siis mikrossa todellakin! Ostin tuossa jokunen viikko sitten mikroaaltouunin kierrätyskeskuksesta kahdella kymptillä. Olen käyttänyt sitä maasähköllä muutaman kerran, mutta testaus invertterivirralla on jäänyt

tähän saakka. Laitan veneen koneen käyntiin, että akuissa olisi paukkuja riittävästi. Maksalaatikko uuniin ja varmistus vielä siitä, että muita kulutuskohteita invertterille ei ole. Väännän uunin päälle ja voilaa, se toimii...Hieman siitä kuulu omituista murinaa virran heikkoudesta johtuvaa. Soattaapi olla, että mikro ei ole kovin pitkäikäinen tuolla invertterivirralla, mutta toimikoon niin kauan kuin toimii. Pistokkeeseen laittamani tehomittari ilmoittaa, että laite ottaa vajaan puoli kilowattia tehoa (maasähkössä lukema oli noin 830 wattia), mutta siitä huolimatta invertteri huutaa ylikuormituksesta varoittaen. Laitan mikron osateholle, että invertteri saisi välillä levätä ja näin saan höyryävän kuuman lautasellisen maksalaatikkoa. Koska mukaan ei nyt sattunut puolukkahilloa, tyydyn turauttamaan lautaselle ketsuppia. Väri nyt on ainakin sama kuin puolukkahillon. Ruokailun jälkeen alan lipittämään siideriä, mutta konjakkia tietenkkin ensin. Koska ulkona on pimeää, alan virittelemään lisää led-valoja paatin sisälle. Vaikka minulla on kolme aurinkopaneelia katolla, niin niistä ei ole tähän vuodenaikaan ja tällä säällä muuta kuin omistamisen ilo. Asennan ensin pätkän led-nauhaa tiskipöydän päälle. Ja pienen kiroilun jälkeen saan valon toimimaan. Kun sytytän valon ensimmäistä kertaa, voi vaan todeta, että hehkulamppujen aika alkaa olla ohitse (ainakin veneissä). Valoa on riittävästi ja valon värisävy on miellyttävä. Jatkan valojen virittelyä takakajuutassa ja laitan sinne, jälleen pienen kiroilun jälkeen, pätkän valonauhaa. Selvästi tuo asennus parantaa valaistuksen mukavuutta, mutta voi olla, että siirrän tuon nauhan hieman eri kohtaan. Tässä vaiheessa

olen jo varsin tukevassa nousuhumalassa ja siirryn katselemaan leffoja. Olen soitellut kaikki tutut läpi ja päässyt Elvistelemään uudella kauden aloitus ajalla. Mutta miksipä ei voisi Elvistellä, koska ei täällä muitakaan näy ja onhan normaalisti tähän aikaan saareen tultu moottorikelkalla. Onhan se totta, etten ole ainoa veneilijä vesillä tähän aikaan ja saaressakin varmaan käy porukkaa, mutta retkiveneilijät loistavat poissa olollaan. Normaalisti yksin ollessani täällä saarella tulee aluksi sellainen alakuloinen olo, mutta tuo uudenlainen vähän virtaa kuluttava, tehokas valaistus helpottaa tuota alakuloa. Ja ulos virittämäni öljylamppu lisää viihtyvyyttä. Säästä vielä se voisi todeta, että onpa lenseä ilma. Vaikka lämpöä ei ole kuin kaksi astetta, niin tuulen tynnyttyä tuntuu ilma varsin lämpimältä. Istuskelen vielä tietsikan ääressä muutaman tunnin ja katselen yhden leffan ennen kuin menen nukkumaan. Veneessä on todella mukavan lämmintä ja olo on seesteisen rauhallinen. Hyvää yötä...

Herään uuteen päivään 22.1.2008 klo yhdeksän aikoihin, mutta totean, että on liian aikaista nousta, vaikka nukkuessa hukkaantuukin arvokasta päivänvaloa. Herään lopulta kymmenen jälkeen ja huomaan, että en ole ainoa vesillä liikkuja. Nukkuessani vastakkaiselle puolelle laguunia on tullut Buster-merkkinen vene. Vai oliko se jo siinä illalla? Ei siinä heikossa valossa eilen olisi välttämättä huomannut pientä venettä varjoisessa rannassa. No, eipä tuon ole niin väliäkään, onko vene uusi tulija vai saareen unohtunut vekotin. Sää on muuttunut eilisestä jonkin verran. Maa on valkoinen ohuesta lumipeitteestä ja lunta sataa hissukseen.

Vetelehdin kirjan ääressä ennen kuin saan aikaiseksi edes aamupuuroa. Puuron syötyäni ja kupillisen kahvia ryyppättyäni alan miettiä päivän ohjelmaa. Saarikierrros pitäisi varmaan aloittaa hyvissä ajoin, että sen ehtii tekemään päivänvalossa. Kellon kolkutellessa puolta päivää pääsen liikkeelle. Hetken

mietittyäni otan reppuun pari siideriä niin kuin hätävaraksi ja tankkaan sytsäriin. Puhelin pitää tietenkin olla mukana ja kamera heti käsillä.

Lumi narskuu jalkojen alla, vaikka lämpötila on nollan tienoilla, ehkä asteen pakkasella. Lunta ei vielä ole kuin vajaa sentti, mutta valaistuksen kannalta siitä on tavattomasti apua. Eikä taivaskaan ole erityisen synkän näköinen, vaikka lumisade vaikuttaa lisääntyvän.

Kävellä lamsin kohtalaista vauhtia etelän kautta ja välillä pysähdyn ottamaan kuvia. Tänään selkäkin tuntuu olevan puolellani, että sen puolesta voin tehdä saarikierroksen, mutta nilkka vaivaa alkumatkasta. Nuo vaivat eivät kykene viemään iloa saarella olosta. On tämän niin hurjan erilainen kuin kesällä tai syksyn sateilla. On edes vaikea muistaa millaista täällä on kesällä. Nyt kun tämä ns. talvi jatkuisi tämän kaltaisena, niin pääsisi seuraamaan kevään tuloa säännöllisesti ja ehkä jopa kirjaamaan ja kuvaamaan koko ajan kesän tuloon saakka.

Kuvaamistaukoja lukuun ottamatta kävelen kalakerhon mökille saakka ilman taukoja. En edes polttanut yhtään tupakkia koko matkalla. Matkalla selvisi myös sen Busterin kohtalo. Joku oli tullut saarelle koiran kanssa. Tuota jotakin en tavannut, mutta vastaan tuli innokkaasti nuuskiva Beagle. Saaren pohjoispuolella tuuli on selkeästi raastavampaa kuin eteläpuolella. Lumisadekin tuo oman piirteensä kävelylenkkiin. Päälaiturin kohdalla tuuli piiskaa lunta silmille niin kovalla vahdilla, ettei vastatuuleen katsominen onnistu. Ajattelin ensin, että käyn mökillä vain kirjoittamassa nimeni vihkoon, mutta jäänkin loppujen lopuksi

sinne reiluksi tunniksi. Sytytän uuniin tulen ja ulkona käynnin jälkeen viritän tulen myös Porin Mattiin.

Tullessani lämpötila sisällä oli aste plussalla, mutta jatkaessa matkaani lämpöä on jo kuusi astetta.

Kävelen reipasta vauhtia laguunin suuntaan. Käyn päälaiturilla hakeakseni syksyllä sinne jättämäni öljylampun valaisemaan iltaani, mutta

pettymyksekseni joku on nussinut sen. Seetana!!! Toisaalta on kiva nähdä, että mökit ja ravintolarakennus ovat säästyneet ilkeiltä ja luonnon aiheuttamilta vaurioilta, niin ihmettelen kuitenkin sitä, että paska öljylamppu pitää sitten varastaa. No, ollaan sitten yhden lampun varassa.

Paatille saavuttuani alan värkkäämään ruokaa. Ruokalistalla on tänään minun omanlaista makkarakeittoa☺ Omanlaista siksi, että teen siitä todella voimakkaan makuista. Perunaa, porkkanaa ja sipulia tulee saman verran. Sitten palanen lihalientä ja runsaasti pilkottua valkosipulia. Siis todella paljon! Vettä hyvin vähän, että keitosta löytyisi sattumia riittävästi. HK:n sinistä laitan puolikkaan lenkin ja lopuksi lorautan sekaan chilimaustetta, paprikajauhetta, pippurirouhetta ja plöräyksen soijakastiketta. Sitten vaan odottamista vajaa tunti, niin makuhermot pääsevät juhlimaan mahan lisäksi. Ruoan päälle sitten päikkäreille. Vaikka päivänvalo olisi vielä jäljellä, niin täyden mahan viereen on niin kiva nukahtaa vetämään tirsoja. Tirsojen jälkeen onkin jo pimeä, mutta ei niin synkkää kuin

eilen. Vaikka olen saanut tarpeekseni talvesta ja lumesta jo vuosia sitten, niin on siitä sentään jotakin iloa. Itse asiassa valoa on varsin hyvin. Viritän tulen saunan uuniin ja lueskelen odotellessani saunan lämpenemistä. Tunnin odottelun jälkeen sauna alkaa olla jo hieman liiankin kuuma, mutta kattoluukulla voi lämpöä säätää aika mukavasti. Otan aluksi löylyä varsin rauhallisesti, mutta ennen kuin menen pulahtamaan mereen, roiskin löylyä reippaammin. Ja sitten tossut jalkaan ja mereen. On se vaan kummallista, että millä kaikilla tavoin sitä ihmisen lapsen pitää itseään kiduttaa. Mutta kun sitten on kaulaansa myöten jääkylmässä vedessä lillumassa, niin ei sieltä sitten olekaan kiire pois. Ja kun menee sen jälkeen saunaan, niin voi että voikaan olla autuas olo. Seuraan saunan lauteilta käsin telkkarissa menevää alppihiihdon kisaa. Palander muuten jää kärjestä reilun sekunnin.

Jatkan saunomista vanhan kaavan mukaan ja peseydyn välillä ja välillä käyn meressä ja saunomista siihen sekaan. Kaikkiaan käyn meressä kolme kertaa. Ja että voi olla upea olo sen jälkeen, kun on saunonut ja käynyt jääkylmässä meressä.

Vaikka elämä on heitellyt sinne sun tänne ja olen joutunut luopumaan monesta asiasta, niin veneily, asuminen veneessä, saunominen veneessä ja meressä pulikoiminen saavat elämän tuntumaan edelleenkin elämisen arvoiselta.

Katseli vielä telkkaria illan mittaan ja Palander laski ulos. Katselin vielä yhden leffan ennen nukkumaan menoa. Taisi olla yli puolen yön...

Heräsin jossain puoli yhdentoista maissa. Lueskelin ja nautin olostani. Keittelin aamupuuron ja kahvit sen perään. Puolilta päivin sain raahattua itseni ulos. Kävin kävelemässä pienen saarikierroksen saunaniemen kautta kerhon mökille. Nimi vihkoon ja suunta takaisin paattia kohden. Tankkailin astioista kolmisenkymmentä litraa löpöä tankkiin ja laittelin paatin muutenkin kotimatkaa varten. Pressu pois tuulilasilta ja tavarat kannella kiinni, vaikka eipä tuolla ulkona taida juurikaan aallokkoa olla. Sitten yhden aikaan jätän toistaiseksi hyvästit saarelle, mutta jos kelit pysyvät tällaisina, niin tulen takaisin jo viikonloppuna. Ajelin ulos laguunista kannelta käsin, mutta saunaniemen jälkeen alkoi tulla kylmä ja siirryin sisätiloihin. Ulkona ei nyt varsinaisesti ole mitenkään kylmä, ehkä nollassa, mutta tuuli käy juuri vasten keulaa

luoteen suunnasta n. 4 metriä sekunnissa. Ja siihen kun lisätään veneen nopeus 6 solmua, niin kylmähän siinä tulee.

Aallokkoa ei ole kuin nimeksi alle puoli metriä ja ilma on varsin valoisa, vaikka aurinkoa ei näy. Pilvet ovat kuitenkin korkealla ja repaleisia. Palosaaren kohdalla kohtaan jälleen ainoan toisen vesillä kulkijan. Joku lippii kanootilla saaren rannan lähetyvillä. On meitä hulluja moneen makuun. Vartiosaaren lähellä näen jo tulomatkallani näkemäni joutsen poikueen. Ne ovat täysikasvuisen kokoisia, mutta väritys on varsin pilkukasta. Vajaa puolet höyhenistä on valkeita, loput poikasen harmaita.

Saavuttuani Degerön-kanavalle, valo-opaste vaihtuu juuri vihreälle. Pääsen siis ajamaan suoraan sisään, mutta vauhti tipahti heti kanavan jälkeen, koska siitä eteenpäin oli sellainen sentin vahvuinen jää.

Ei tuon vertainen jääkerros menoa haittaa, mutta täytyy varoa sitä, ettei merivesisuodatin ime sisälleen sohjoa. Muuten tulee ylimääräistä puuhastelua ja pahimmillaan kone voi mennä

paskaksi. Jäät loppuivat Herttoniemen kohdalla ja A-lehtien jälkeen vedessä on lähinnä sohjoa. Ja sieltähän se kotiranta jo siintääkin. Ei muuta kuin ajelua hissukseen kotirannan suuntaan, ajo pilttuuseen, köydet kiinni ja maasähkö päälle. Eli tammikuinen kauden 2008 aloitus venereissu on tullut päätökseensä.

Lopuksi voi todeta, että elämää ei ole ilman veneilyä, mutta veneilyä on ilman kesää.

23.1.2008 Outi

